

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทยของนักศึกษาชาวจีน:
กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

Factors Affecting Chinese Students' Interests in Learning Thai Proverbs:
The Case of the University of the Thai Chamber of Commerce

สมณฑา ศักดิ์ชัยสมบุญ*

Sumonta Sakchaisomboon

Received: October 8, 2024 Revised: December 9, 2024 Accepted: December 17, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทยของนักศึกษาชาวจีนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาชาวจีนในโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยกุยหลิน หลักสูตร 3+1 ชั้นปีที่ 3 เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก รวมจำนวนทั้งสิ้น 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามเรื่อง “ความสนใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนสำนวนสุภาษิตไทย” จำนวน 5 ข้อ โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า หมวดหมู่ของสำนวนสุภาษิตไทยที่ผู้เรียนสนใจและคิดว่าง่ายต่อการเรียนรู้จะเป็นหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ได้แก่ หมวดหมู่ที่เกิดจากของกินของใช้ เกิดจากการกระทำ ความประพฤติกการปฏิบัติและการกินอยู่ของคน เกิดจากสัตว์ และเกิดจากธรรมชาติ นอกจากนี้ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า สำนวนสุภาษิตไทยที่สั้นและไม่ยากเกินไปจะทำให้จำได้ง่าย อีกทั้งสำนวนสุภาษิตไทยที่คล้ายคลึงกับสำนวนสุภาษิตจีน จะทำให้ผู้เรียนจำและเข้าใจได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

คำสำคัญ: ความสนใจเรียนรู้, นักศึกษาชาวจีน, สำนวนสุภาษิตไทย

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

Lecturer, Department of Thai Language for Communication, Faculty of Humanities, University of the Thai Chamber of Commerce

Abstract

This study aimed to analyze the factors influencing Chinese students' interest in learning Thai proverbs. The sample consisted of 27 third-year Chinese students majoring in Thai under the 3+1 collaborative program between the University of the Thai Chamber of Commerce and Guilin University. Data were collected using a five-item questionnaire titled "Chinese Students' Interest in Learning Thai Proverbs." This qualitative study employed percentage analysis for data interpretation.

The findings revealed that the categories of Thai proverbs that students found most interesting and easiest to learn were those related to aspects of daily human life, including food, actions, behaviors, practices, living habits, animals, and nature. Furthermore, most students agreed that short, straightforward proverbs were easier to memorize. Proverbs that resembled Chinese sayings also facilitated better understanding and memory retention among the learners.

Keywords: Learning Interest, Chinese Students, Thai Proverbs

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่มีชาวต่างชาติต้องการเรียนรู้ โดยเฉพาะชาวจีนที่นิยมมาเรียนภาษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากมีชาวจีนมาเรียนในระดับอุดมศึกษา ทั้งในมหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวนมากขึ้น (รัชดา ลาภใหญ่, 2559, หน้า 38) มหาวิทยาลัยหลายแห่งต่างลงนามความร่วมมือ (MOU) แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับสาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งหลักสูตรระยะสั้น เช่น โครงการ 3.5+0.5 (ศึกษาที่สาธารณรัฐประชาชนจีน 3.5 ปี และมาศึกษาต่อที่ประเทศไทยหนึ่งภาคการศึกษา) หลักสูตรระยะยาว เช่น โครงการ 2+2 (ศึกษาที่สาธารณรัฐประชาชนจีน 2 ปี และมาศึกษาต่อที่ประเทศไทย 2 ปี) โครงการ 3+1 (ศึกษาที่สาธารณรัฐประชาชนจีน 3 ปี และมาศึกษาต่อที่ประเทศไทย 1 ปี) เหตุผลสำคัญของชาวจีนที่เรียนภาษาไทย คือ ประกอบอาชีพในประเทศไทย อาทิ อาจารย์สอนภาษาจีน มัคคุเทศก์ ทำธุรกิจกับคนไทย นอกจากนี้ยังสนใจเรียนวัฒนธรรมไทย เช่น อาหารไทย มวยไทย ฯลฯ

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่มีชาวจีนมาเรียนตั้งปี พ.ศ. 2548 จนถึงปัจจุบัน การเรียนการสอนทางด้านวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ชาวจีนให้ความสำคัญและสนใจที่จะเรียนรู้ การสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน จึงหลีกเลี่ยงการสอนข้ามวัฒนธรรมไม่ได้ เพราะการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ ความคิด ความเชื่อ ความนิยม และชนบประเพณีตามบริบทของสังคมไทยมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ การสื่อสารให้เหมาะสมกับโอกาสและบุคคลที่ต้องติดต่อสื่อสารได้ดี การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบริบททางสังคมและสามารถสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์

หากผู้เรียนชาวต่างชาติเข้าใจวิถีชีวิต ค่านิยม ความเชื่อของคนไทย ก็จะทำให้เข้าใจวัฒนธรรมไทย อันจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาไทยอย่างถูกต้อง เหมาะสมในบริบทของสังคมไทย (ศิริลักษณ์ เจริญรัมย์, และวิษุกร ทองหล่อ, 2560, หน้า 138) และเนื่องจากภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เมื่อเรียนรู้ภาษาก็ต้องเรียนรู้วัฒนธรรมด้วย วันเนว่ ยูเด็น (2534, หน้า ก) ได้กล่าวไว้ว่า วัฒนธรรมทางภาษากว้างใหญ่ไพศาลและมีความลึกซึ้งซับซ้อน ภาษาสื่อความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นความหมายทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ทั้งโดยจำกัดและโดยกว้างขวาง วิธีสื่อความรู้สึกนึกคิดที่กว้างขวางวิธีหนึ่งก็คือ การใช้สำนวนภาษา ซึ่งแต่ละภาษาต่างก็มีวิธีใช้ที่แตกต่างกันออกไป เป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมเฉพาะภาษาที่มีจำนวนมากย่อมแสดงถึงความร่ำรวยทางภาษาที่สามารถรองรับความรู้สึกละเอียดลออของความคิดของเจ้าของภาษา

สำนวนสุภาษิตไทยเป็นถ้อยคำที่ตรงไปตรงมา สื่อความหมายเข้าใจกันทันที และเป็นถ้อยคำที่เป็นขั้นเชิง มีการสื่อสารที่ไม่ตรงไปตรงมาตามอักษร เป็นถ้อยคำที่มีความหมายแฝงที่ต้องขบคิด ผู้ฟังต้องตีความถ้อยคำสำนวนเหล่านั้นจึงจะเข้าใจความหมาย อย่างไรก็ตามหากถ้อยคำนั้นใช้กันอย่างแพร่หลายแล้ว เมื่อมีผู้กล่าวถึงสำนวนถ้อยคำนั้น จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้ทันที เช่น สีขอให้ควายฟัง กระต่ายหมายจันทร์ รักที่เสียตายน้อง (ขุนวิถีมাত্রา 2541, หน้า 1) ซึ่งสอดคล้องกับ สหไทย ไชยพันธุ์ (2553, หน้า 12) กล่าวว่า การใช้สำนวนจะทำให้เราเข้าใจได้ทันที เพราะเป็นถ้อยคำที่คมคายกว่าคำพูดธรรมดา และมีความสละสลวยสวยงาม โดยที่ผู้พูดไม่ต้องอธิบายให้ยืดเยื้อ ถ้าหยิบยกเอาสำนวนมาประกอบคำพูดก็จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือพูดเป็นขั้นเชิงให้ต้องขบคิด ผู้ฟังต้องตีความถ้อยคำนั้นจึงจะเข้าใจ

สำนวนสุภาษิตจะมีที่มาเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวมนุษย์ กล่าวคือ สำนวนและสุภาษิตสะท้อนให้เห็นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ เรื่องเล่า กีฬา การละเล่น ความประพจน์ ทักษะคติเกี่ยวกับความดี ความชั่ว ความสุข ความทุกข์ ความรัก การแต่งงาน การทำงาน การพูด ฯลฯ ของมนุษย์แต่ละชาติ แต่ละภาษา การศึกษาสำนวนสุภาษิตของแต่ละชาติ จึงทำให้เราได้เข้าใจธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมของชาตินั้น ๆ นอกเหนือจากความรู้เรื่องภาษา (รัชณี ขอโสติกุล, 2546, หน้า คำนำ) สำนวนสุภาษิตไทยเป็นส่วนหนึ่งของภาษาและวัฒนธรรมไทย สะท้อนให้เห็นภูมิปัญญาทางภาษาและวัฒนธรรมในแต่ละช่วง แต่ละยุคสมัยที่สืบทอดต่อ ๆ กันมา การเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทย ทำให้ผู้เรียนชาวจีนและชาติอื่น ๆ ได้เข้าใจความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยมากยิ่งขึ้น และทำให้สามารถใช้สำนวนสุภาษิตไทย ในการสื่อสารด้วยการพูด การอ่าน การเขียนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพด้านการใช้ภาษาไทยในระดับสูงขึ้นด้วย

การศึกษาสำนวนสุภาษิตไทย ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน ความเชื่อ ค่านิยม ขนบประเพณี และวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตามสภาพแวดล้อมของสังคมไทย การเข้าใจความหมายของสำนวนสุภาษิตไทยอย่างถ่องแท้จะทำให้ผู้เรียนชาวจีนนำสำนวนสุภาษิตไทยไปใช้ในการพูดและการเขียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง แต่ด้วยต่างชาติ ต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม อาจจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสำนวนสุภาษิตไทยตามบริบทในสังคมไทยได้ไม่กระจ่างชัด การสอนสำนวนสุภาษิตไทยจึงนิยมใช้อุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อมาประกอบการเรียนการสอน เช่น รูปภาพ วิดีโอ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสำนวนสุภาษิตไทยยิ่งขึ้น การได้เห็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการร่วมไปด้วย อย่างไรก็ตามผู้เรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทย เพราะคิดว่าสำนวนสุภาษิตไทยมีประโยชน์ สามารถทำให้เข้าใจความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยมากขึ้น แต่เนื่องจากสำนวนสุภาษิตไทยมีลักษณะเฉพาะตนและแสดงอัตลักษณ์ความเป็นไทย จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า หมวดหมู่และปัจจัยของสำนวนสุภาษิตไทยใดบ้างที่ผู้เรียนชาวจีนสนใจและคิดว่าง่ายต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนสำนวนสุภาษิตให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทยของนักศึกษาชาวจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความนี้มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชาวจีนในโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยกุ้ยหลิน หลักสูตร 3+1 ชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2565 โดยเป็นนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก จำนวนทั้งสิ้น 27 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับงานวิจัยนี้มีเครื่องมือ คือ แบบสอบถามเรื่อง ความสนใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนสำนวนสุภาษิตไทย เป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการพรรณนาร้อยละเชิงสถิติ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

3.1 การศึกษาข้อมูลสำนวนสุภาษิตจากเอกสาร เป็นการเก็บข้อมูลในลักษณะทุติยภูมิ จากหนังสือและเอกสารงานวิชาการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นหนังสือและสื่อสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ งานเขียนทางวิชาการ บทความวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ในการนี้ผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะในส่วนที่เชื่อมโยงหรือที่มีส่วนสัมพันธ์กับเนื้อหาสาระ และกรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม การเรียนการสอนวัฒนธรรมสำหรับชาวต่างชาติ และเกี่ยวกับความหมายและที่มาของสำนวนสุภาษิต

3.2 การสัมภาษณ์ การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการสัมภาษณ์เบื้องต้นโดยการสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนสำนวนสุภาษิตไทยทางโทรศัพท์และสัมภาษณ์ทางออนไลน์ จำนวน 6 คน โดยสัมภาษณ์ตัวแทนผู้สอนในระดับอุดมศึกษา และสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสบการณ์สอนภาษาไทยสำหรับต่างชาติ ผู้สอนทุกท่านมีประสบการณ์การสอนสำนวนสุภาษิตไทยสำหรับชาวต่างชาติ และเคยสอนชาวจีนมาอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 3 คน และสัมภาษณ์ตัวแทนผู้เรียนชาวจีนแบบไม่เป็นทางการที่เคยเรียนสำนวนไทยโดยสัมภาษณ์ทางออนไลน์ จำนวน 3 คน เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางและกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม

3.3 ศึกษาตัวอย่างแบบสอบถามประเภทต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัย เพื่อศึกษาคำถาม

3.4 สร้างแบบสอบถามเรื่อง “ความสนใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนสำนวนสุภาษิตไทย”

3.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและประเมินคุณภาพ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษามาวิเคราะห์และเรียบเรียง

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. หมวดหมู่ของสำนวนสุภาษิตไทยที่ผู้เรียนชาวจีนให้ความสนใจและง่ายต่อการเรียนรู้ โดยจะศึกษาในประเด็นคำถาม 2 ข้อ ดังนี้

1.1 หมวดหมู่ของสำนวนสุภาษิตไทยที่ผู้เรียนให้ความสนใจ จากการศึกษพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 27 คน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 1 หมวดหมู่สำนวนสุภาษิตไทยที่ผู้เรียนให้ความสนใจ

หมวดหมู่สำนวนสุภาษิตไทย	ความสนใจในหมวดหมู่และเหตุผล
1. เกิดจากธรรมชาติ	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 55 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้
2. เกิดจากสัตว์	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 8 คน คิดเป็น ร้อยละ 29 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้
3. เกิดจากการกระทำ ความประพฤติ การปฏิบัติและการกินอยู่ของคน	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 48 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้และเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้คน
4. เกิดจากอวัยวะต่าง ๆ	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 22 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้
5. เกิดจากของกินของใช้	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 55 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้
6. เกิดจากแบบแผนประเพณีและวัฒนธรรม	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้และทำให้เข้าใจวัฒนธรรมไทย
7. เกิดจากศาสนา	-
8. เกิดจากนิทาน ตำนาน วรรณคดี หรือ ประวัติศาสตร์	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 44 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้
9. เกิดจากกีฬา การละเล่นหรือการแข่งขัน	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้
10. เกิดจากอุบัติเหตุ	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้
11. เกิดจากเทคโนโลยีและวิทยาการ สมัยใหม่ (ในโซเซียลมีเดีย)	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 18 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้
สนใจการเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทย ในทุกหมวดหมู่	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14 มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้

จากตาราง 1 จะเห็นได้ว่าหมวดหมู่สำนวนสุภาษิตไทยที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ และคิดว่ามีประโยชน์ในการเรียนรู้มากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ เกิดจากธรรมชาติ เกิดจากของกินของใช้ และเกิดจากการทำความประพฤติ การปฏิบัติและการกินอยู่ของคน ซึ่งหมวดหมู่เหล่านี้เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์

ส่วนหมวดหมู่ที่ผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนรู้ลำดับต่อมา คือ เกิดจากนิทาน ตำนาน วรรณคดี หรือประวัติศาสตร์ และเกิดจากแบบแผนประเพณีและวัฒนธรรม การที่ผู้เรียนสนใจในการเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ นั้นแสดงว่าผู้เรียนต้องการเข้าใจความเป็นมาของไทย และวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

สำหรับหมวดหมู่ที่ผู้เรียนสนใจน้อยคือ เกิดจากกีฬา การละเล่นหรือการแข่งขัน และเกิดจากอุบัติเหตุ ส่วนหมวดหมู่ที่ผู้เรียนไม่สนใจและคิดว่าไม่มีประโยชน์คือ เกิดจากศาสนา นั้นแสดงว่าเป็นสิ่งที่ไม่ได้ใกล้ตัวผู้เรียน และไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

1.2 หมวดหมู่ของสำนวนสุภาษิตไทยที่ง่ายต่อการเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบสอบถาม จำนวน 27 คน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 2 หมวดหมู่ของสำนวนสุภาษิตไทยที่ง่ายต่อการเรียนรู้

หมวดหมู่สำนวนสุภาษิตไทย	หมวดหมู่ที่ง่ายต่อการเรียนรู้และเหตุผล
1. เกิดจากธรรมชาติ	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 51 มักใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และมีความคล้ายคลึงกับ สำนวนสุภาษิตจีน จึงทำให้เข้าใจได้ง่าย
2. เกิดจากสัตว์	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 66 มักใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และมีความคล้ายคลึงกับ สำนวนสุภาษิตจีน จึงทำให้เข้าใจได้ง่าย
3. เกิดจากการกระทำ ความประพฤติ การปฏิบัติ และการกินอยู่ของคน	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37 มักใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และมีความคล้ายคลึงกับ สำนวนสุภาษิตจีน จึงทำให้เข้าใจได้ง่าย
4. เกิดจากอวัยวะต่าง ๆ	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14 มักใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และมีความคล้ายคลึงกับ สำนวนสุภาษิตจีน จึงทำให้เข้าใจได้ง่าย
5. เกิดจากของกินของใช้	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 51 มักใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และมีความคล้ายคลึงกับ สำนวนสุภาษิตจีน จึงทำให้เข้าใจได้ง่าย
6. เกิดจากแบบแผนประเพณีและวัฒนธรรม	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14 มีภาพและกิจกรรมที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย
7. เกิดจากศาสนา	-
8. เกิดจากนิทาน ตำนาน วรรณคดี หรือ ประวัติศาสตร์	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 18 มีภาพและวิดีโอที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย และมีความคล้ายคลึง กับสำนวนสุภาษิตจีน
9. เกิดจากกีฬา การละเล่นหรือการแข่งขัน	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14 มีความใกล้ชิดกับชีวิตของคนเรา และความคล้ายคลึง กับสำนวนสุภาษิตจีน

หมวดหมู่สำนวนสุภาษิตไทย	หมวดหมู่ที่ง่ายต่อการเรียนรู้และเหตุผล
10. เกิดจากอุบัติเหตุ	-
11. เกิดจากเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่ (ในโซเซียลมีเดีย)	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ใหม่ ทันสมัย และมีความใกล้ชิดกับชีวิตของเรา
สนใจการเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทยในทุกหมวดหมู่	-

จากตาราง 2 จะเห็นได้ว่าหมวดหมู่ที่ผู้เรียนคิดว่าง่ายต่อการเรียนรู้จะเป็นหมวดหมู่ที่อยู่รอบตัว และอยู่แวดล้อมตัวของผู้คน หมวดหมู่ใน 3 อันดับแรก ได้แก่ เกิดจากสัตว์ เกิดจากของกินของใช้ และเกิดจากธรรมชาติ ลำดับต่อมาคือ เกิดจากการกระทำ ความประพฤติ การปฏิบัติและการกินอยู่ของคน ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าจำได้ง่าย เพราะอยู่รอบ ๆ ตัวมนุษย์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังมีความคล้ายคลึงกับสำนวนสุภาษิตจีนอีกด้วย

2. ความยาวและความยากง่ายของสำนวนสุภาษิตไทยส่งผลต่อการเรียนรู้ ในประเด็นคำถาม 2 ข้อ ดังนี้

2.1 ความยาวของสำนวนสุภาษิตไทยส่งผลต่อการเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบสอบถาม จำนวน 27 คน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 3 ความยาวของสำนวนสุภาษิตไทยส่งผลต่อการเรียนรู้

ความยาวของสำนวนสุภาษิตไทย ส่งผลต่อการเรียนรู้	สรุปความคิดเห็น
1. จำนวนของสำนวนสุภาษิตไทยส่งผลต่อ ความเข้าใจ และการจำ	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 88 โดยแบ่งได้ 3 ข้อ คือ 1. สำนวนสุภาษิตไทยสั้นทำให้จำได้ง่าย ผู้เรียนตอบมา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 51 2. สำนวนสุภาษิตไทยยาวเกินไป ทำให้เข้าใจยาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25 3. สำนวนสุภาษิตไทยยาวเกินไป ทำให้จำไม่ได้ และ ไม่เข้าใจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11
2. จำนวนของสำนวนสุภาษิตไทยไม่ได้ส่งผล ต่อการเรียนรู้	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11 คือ ความยาวของสำนวนสุภาษิตไม่ส่งผลต่อการเรียนรู้

จากตาราง 3 จะเห็นได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าความยาวของสำนวนสุภาษิตไทยส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ถ้ามีจำนวนไม่ยาวเกินไป จะทำให้จำได้ง่าย และเข้าใจง่ายด้วย แต่มีผู้เรียนจำนวนเพียง 3 คนเห็นว่า ความยาวของสำนวนสุภาษิตไทยไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเลย

2.2 ความยากง่ายของสำนวนสุภาษิตไทยส่งผลต่อการเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบสอบถามจำนวน 27 คน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 4 หมวดหมู่สำนวนสุภาษิตไทยที่ผู้เรียนให้ความสนใจ

ความยากง่ายของสำนวนสุภาษิตไทย ส่งผลต่อการเรียนรู้	สรุปความคิดเห็น
1. ความยากง่ายของสำนวนสุภาษิตไทย ส่งผลต่อความเข้าใจ และการจำ	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 96 โดยแบ่งได้ 3 ข้อ คือ 1. การรับรู้และความเข้าใจไม่ดีเท่ากับสำนวนสุภาษิตที่สั้น จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 59 2. สำนวนที่ง่ายจะทำให้เข้าใจและจดจำได้ง่ายขึ้น และ นำไปใช้สื่อสารได้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 29 3. ยากเกินไปจะไม่เข้าใจความหมาย ใช้เวลานานในการ จดจำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7
2. ความยากง่ายของสำนวนสุภาษิตไทย ไม่ได้ส่งผลต่อการเรียนรู้ หรือส่งผลกระทบ ไม่มาก	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3 คือ ส่งผลกระทบน้อย

จากตาราง 4 จะเห็นได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าสำนวนสุภาษิตไทยที่ยาว หรือยากเกินไปมีผลต่อการเรียนรู้ ทำให้รับรู้และเข้าใจได้ไม่ดีเท่ากับสำนวนสุภาษิตที่สั้น ในเรื่องการพูดหรือการเขียน หรือมีผลต่อการเรียนคือ อาจทำให้ไม่อยากเรียนรู้ และต้องใช้เวลาในการจดจำ

3. สำนวนสุภาษิตไทยควรเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสำนวนสุภาษิตจีน จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบสอบถามจำนวน 27 คน เห็นว่าสำนวนสุภาษิตไทยควรเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสำนวนสุภาษิตจีน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 5 สำนวนสุภาษิตไทยควรเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสำนวนสุภาษิตจีน

สำนวนสุภาษิตไทยควรเหมือนหรือ คล้ายคลึงกับสำนวนสุภาษิตจีน	สรุปความคิดเห็น
1. มูลเหตุของการเกิดสำนวนมีความเหมือน หรือคล้ายคลึงกันจะเป็นผลดีต่อการเรียนรู้	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 48 โดยผู้เรียนเห็นว่าสำนวนสุภาษิตที่เหมือนหรือคล้ายคลึงมากที่สุดคือ เกิดจากสัตว์ รองลงมาเกิดจากธรรมชาติ และ เกิดจากการกระทำ ความประพฤติ การปฏิบัติ และการกินอยู่ ของคน

สำนวนสุภาษิตไทยควรเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสำนวนสุภาษิตจีน	สรุปความคิดเห็น
2. สำนวนสุภาษิตที่เหมือนกันทำให้จำได้และเข้าใจได้ง่ายมากที่สุด	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37
3. เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	ผู้เรียนตอบมา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14

จากตาราง 5 จะเห็นได้ว่าสำนวนสุภาษิตไทยและสำนวนสุภาษิตจีนเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันทำให้เกิดผลดีต่อการเรียนรู้ เพราะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วและทำให้จำได้ง่ายขึ้น โดยเห็นว่ามูลเหตุของการเกิดสำนวนสุภาษิตมีความเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน ได้แก่ เกิดจากสัตว์มากที่สุด รองลงมาคือ เกิดจากธรรมชาติ และเกิดจากการกระทำ ความประหลาด การปฏิบัติและการกินอยู่ของคน ผู้เรียนได้ยกตัวอย่าง สำนวนที่เกิดจากสัตว์ มีการเปรียบเทียบโดยใช้สัตว์ที่ต่างกัน แต่มีความหมายคล้ายคลึงกัน เช่น ของไทย คือ กระต่ายหมายจันทร์ของจีน คือ คางคกอยากกินหงส์ หรือสำนวนบางสำนวนใช้เหมือนกัน เช่น สีขอให้ควายฟัง

จากผลการศึกษาข้างต้น สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทยของนักศึกษาชาวจีนในประเด็นคำถาม 5 ข้อ จะเห็นได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ดังนี้

ข้อ 1. หมวดหมู่ของสำนวนสุภาษิตไทยที่ผู้เรียนชาวจีนให้ความสนใจ

ผู้เรียนเห็นว่าหมวดหมู่ใน 3 อันดับแรก มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้เพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ คือ

อันดับ 1 มี 2 หมวดหมู่ คือ เกิดจากธรรมชาติ และเกิดจากของกินของใช้ จำนวนหมวดหมู่ละ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 55

อันดับ 3 เกิดจากการกระทำ ความประหลาด การปฏิบัติและการกินอยู่ของคน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 48

นอกจากนี้เกิดจากนิทาน ตำนาน วรรณคดี หรือประวัติศาสตร์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 44 และเกิดจากแบบแผนประเพณีและวัฒนธรรม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37 ผู้เรียนสนใจใกล้เคียงกับอันดับ 3 ผู้เรียนเห็นว่าหมวดหมู่นี้มีประโยชน์เพราะทำให้เข้าใจความเป็นไทยยิ่งขึ้น

ข้อ 2. หมวดหมู่ของสำนวนสุภาษิตไทยที่ง่ายต่อการเรียนรู้

ผู้เรียนเห็นว่าหมวดหมู่ใน 3 อันดับแรก สามารถนำไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ และมีความคล้ายคลึงกับสำนวนสุภาษิตจีน จึงทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น คือ

อันดับ 1 เกิดจากสัตว์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 66

อันดับ 2 เกิดจากของกินของใช้ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 51

อันดับ 3 เกิดจากการกระทำ ความประหลาด การปฏิบัติและการกินอยู่ของคน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37

ข้อ 3. ความยาวของสำนวนสุภาษิตไทยส่งผลต่อการเรียนรู้

ผู้เรียนเห็นว่าสำนวนสุภาษิตไทยที่สั้นจะทำให้จำได้ง่ายกว่าสำนวนสุภาษิตไทยที่ยาว เพราะถ้ายาวมากทำให้จำไม่ได้ และเข้าใจได้ยาก

ข้อ 4. ความยากง่ายของสำนวนสุภาษิตไทยส่งผลต่อการเรียนรู้

ผู้เรียนเห็นว่าสำนวนสุภาษิตไทยที่ง่ายจะทำให้เข้าใจได้ดีกว่าสำนวนสุภาษิตที่ยาก เพราะต้องใช้เวลานานในการจำ

ข้อ 5. สำนวนสุภาษิตไทยควรเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสำนวนสุภาษิตจีน

ผู้เรียนเห็นว่าสำนวนสุภาษิตที่เหมือนหรือคล้ายคลึงมากที่สุดคือเกิดจากสัตว์ รองลงมา เกิดจากธรรมชาติ และเกิดจากการกระทำ ความประพฤติ การปฏิบัติและการกินอยู่ของคน ซึ่งเป็นหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความ เป็นอยู่ของมนุษย์

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทยของนักศึกษาชาวจีน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ในประเด็นคำถามข้อ 1 ข้อ 2 ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าหมวดหมู่ของสำนวนสุภาษิตไทยที่สนใจและง่ายต่อการเรียนรู้ ได้แก่ เกิดจากการกระทำ ความประพฤติ การปฏิบัติ และการกินอยู่ของคน เกิดจากของกินของใช้ เกิดจากสัตว์ และเกิดจากธรรมชาติ จะเห็นได้ว่า มูลเหตุของการเกิดสำนวนสุภาษิตมาจากรากฐานของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นชาติใด ภาษาใดก็จะมีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน อาจจะแตกต่างกันไปบ้างตามสภาพแวดล้อม สภาพภูมิศาสตร์ ค่านิยม และวิถีชีวิตของแต่ละสังคม และที่น่าสังเกตหมวดหมู่เหล่านี้เป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ใกล้ตัวมนุษย์ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นผู้เรียนชาวจีน จึงคิดว่าหมวดหมู่ดังกล่าว น่าสนใจและง่ายต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ขุนวิตธามาตรา (2541), รัชณี ขอสัตถิกุล (2546), และ เกษศิริรักษ์ นิตยสุทธิ์ (2554) สรุปได้ว่า ความคิดของมนุษย์เรามีความคล้ายคลึงกัน แม้ว่าวัฒนธรรมจะแตกต่างกัน ตามสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น แต่ลักษณะรากฐานของมนุษย์เราไม่ได้แตกต่างกัน ดังนั้น สำนวนในประเทศต่าง ๆ จึงมีความคล้ายคลึงกัน

2. ในประเด็นคำถามข้อ 3 และข้อ 4 ผู้เรียนมีความคิดเห็นส่วนใหญ่สอดคล้องกัน ว่าความยาวและความยากง่ายของสำนวนสุภาษิตไทยส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จะเห็นได้ว่าผู้เรียนคิดว่าสำนวนที่สั้นจะทำให้จำได้ง่าย และเข้าใจได้ง่าย ถ้าสำนวนที่ยากมากทำให้จำไม่ค่อยได้ และไม่ค่อยเข้าใจ ซึ่งหากสำนวนสุภาษิตไทยที่ยาวและยากเกินไปทำให้ผู้เรียนใช้เวลานาน เพื่อทำความเข้าใจ และอาจทำให้การเรียนรู้ไม่ดีเท่ากับสำนวนสุภาษิตที่สั้นและไม่ยาวเกินไป ทั้งนี้ผู้เรียนอาจจะเชื่อมโยงกับจำนวนและรูปแบบของสำนวนสุภาษิตจีนที่ส่วนใหญ่มีจำนวนคำไม่ยาว ดังที่ กรณิการ์ โกวิทกุล (2544), จินดาพร พินพททรัพย์ (2545), และ เฉิง วาย (2566) กล่าวว่า ทางด้านรูปแบบสำนวนจีนส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยคำ 4 คำ เป็นหลัก สำนวนที่มีจำนวนคำมากกว่า 4 คำ จัดเป็นจำนวนน้อย ส่วนภาษาิต – คำพังเพยจีนมักจะประกอบด้วยประโยคสั้น ๆ หรือวลีสั้น ๆ ที่มีใจความสอดคล้องกัน สำนวนบางสำนวนเข้าใจได้ตรงตามตัวอักษร

3. ในประเด็นคำถามข้อ 5 ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า สำนวนสุภาษิตไทยควรเหมือนหรือคล้ายคลึงกันกับสำนวนสุภาษิตจีน และส่วนใหญ่เป็นหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตหรืออยู่ใกล้ตัวมนุษย์ อันดับ 1 คือ เกิดจากสัตว์ อันดับ 2 คือ เกิดจากธรรมชาติ และอันดับ 3 เกิดจากการกระทำ ความประพฤติ การปฏิบัติ และการกินอยู่ของคน เพราะจะทำให้จำและเข้าใจได้ง่าย ซึ่งผู้เรียนได้ยกตัวอย่าง เช่น ของประเทศไทย คือ กระต่ายหมายจันทร์ ของประเทศจีน คือ คางคกอยากกินหงส์ มีความหมายคล้ายคลึงกันคือ ผู้ชายที่มีฐานะยากจนหมายปองหญิงที่ฐานะดีกว่า หมายถึง ผู้ชายไม่เจียมตัว ปรารถนาในสิ่งเกินเอื้อม จึงมีโอกาเป็นไปได้น้อย จะเห็นว่าการใช้สัญลักษณ์แทนความหมายแตกต่างกัน ของประเทศไทยใช้ “กระต่าย” ที่ต่ำเตี้ยแต่มีความปรารถนาของสูงส่ง คือ “พระจันทร์” ส่วนของประเทศจีนใช้ “คางคก” ที่เป็นสัตว์ต่ำเตี้ย น่าเกลียด แต่มีความปรารถนาของสูง คือ “หงส์” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความสง่างามและสูงส่ง จะเห็นได้ว่าความหมายของสำนวนสุภาษิตเหมือน และใกล้เคียงกันมาก แต่แตกต่างกันตรงสิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงรากฐานความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ที่มีความใกล้เคียงกัน หรือคล้ายคลึงกัน แต่แตกต่างกันตามลักษณะของสภาพแวดล้อมและสังคมที่อาศัยอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับ ขุนวิจิตรมาตรา (2541), รัชนิขโสทธิกุล (2546), และเกษศิริรักษ์ นิตยสุทธิ์ (2554) ในเรื่องรากฐานของมนุษย์ ถึงแม้ว่าจะเป็นต่างชาติ ต่างภาษาก็ไม่ได้ผิดแปลกกันมากนัก นอกจากนี้ในการเรียนภาษาหากสิ่งที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาแล้ว จะทำให้ผู้เรียนเทียบเคียงและจำได้เร็วขึ้น สอดคล้องกับ ประภาพรณ เอี่ยมสุภาษิต (2530; อ้างถึงใน แสงระวี ตอนแก้วบัว, 2558) ได้กล่าวในแง่ของจิตวิทยาการเรียนรู้ การถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer and Learning) ว่าถ้าภาษาที่สองมีความคล้ายคลึงกับภาษาแม่ การเรียนรู้จะง่ายขึ้น

จะเห็นได้ว่าหมวดหมู่ของสำนวนสุภาษิตไทยที่ผู้เรียนทุกคนให้ความสนใจน้อย และคิดว่ายากเกินไป ได้แก่ เกิดจากศาสนา และเกิดจากอุบัติเหตุ เพราะคิดว่าไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นเรื่องไกลตัว ประกอบกับพื้นฐานทางความคิด ความเชื่อ บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงทำให้สนใจที่จะเรียนรู้บ้าง โดยเฉพาะเกิดจากศาสนา ผู้เรียนบางคนตอบว่าไม่มีความเชื่อทางศาสนาและไม่สนใจศาสนา นั้นแสดงว่า ความเชื่อเรื่องศาสนาแตกต่างกัน จึงทำให้เป็นเรื่องที่เข้าใจยากสำหรับผู้เรียน อีกปัจจัยหนึ่งที่อาจจะส่งผลต่อการเรียนรู้สุภาษิตสำนวนไทยก็คือความสามารถทางภาษาไทย ความกระตือรือร้น ประสบการณ์ส่วนตัว การแสวงหาและการเพิ่มพูนความรู้ของผู้เรียนที่ต่างกันก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และความเข้าใจสำนวนสุภาษิตไทย

สำหรับงานวิจัยนี้ได้ศึกษาข้อมูลจากผู้เรียนชาวจีนที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ชั้นปีที่ 3 จำนวน 27 คน ผู้เรียนมีพื้นฐานการศึกษาในระดับเดียวกันคือ ระดับอุดมศึกษา และอายุใกล้เคียงกัน นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง แม้ว่านักศึกษาจำนวน 4 คน ในชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ได้ศึกษามาจากสถาบันอื่นที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัย กุ้ยหลินก็ตาม ปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้ส่งผลให้ความสนใจการเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทยแตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 85 และเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15 นักศึกษาทั้งหมดอายุ 20 - 22 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สถาบันการศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 และ 2 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยกุ้ยหลิน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 85 และศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยอาชีวธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ กวางสี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

สำนวนสุภาษิตไทยมีมูลเหตุจากมนุษย์ มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นเองตามสภาพของสังคมนั้น ๆ สิ่งที่คุณเรียนส่วนใหญ่สนใจเรียนรู้จะเป็นหมวดหมู่ และสำนวนสุภาษิตไทยที่อยู่ใกล้ตัวมนุษย์ เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แม้ว่ารากฐานทางความคิดของมนุษย์จะใกล้เคียงกัน แต่ด้วยต่างชาติต่างภาษา ต่างบริบทต่างวัฒนธรรม ทำให้เข้าใจไม่ตรงกัน ผู้สอนจึงควรมีกลวิธีในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสนใจและเข้าใจ โดยใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนในชั้นเรียน ได้แก่ รูปภาพ วิดิทัศน์ การ์ตูน และเพลงที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน การใช้สื่อเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาแตกต่างกันมีความเข้าใจยิ่งขึ้น เพราะเห็นภาพและเกิดมโนทัศน์ด้วย นอกจากนี้ การฝึกฝนทักษะการพูดและการเขียนจะทำให้ผู้เรียนนำสำนวนสุภาษิตไทยไปใช้ได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนรู้สำนวนสุภาษิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาไทยแตกต่างกันหรือมีระดับอายุที่ต่างกัน แต่ผู้เรียนทุกคนควรมีองค์ความรู้เกี่ยวกับสำนวนสุภาษิตไทยมาแล้ว เพื่อจะได้ข้อมูลและความคิดเห็นที่รอบด้าน อันจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนชาวจีนและชาวต่างชาติยิ่งขึ้น
2. ควรทำวิจัยกลวิธีการสอนสำนวนสุภาษิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เพื่อศึกษาว่ากลวิธีการสอนลักษณะใดที่ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสามารถเรียนรู้สำนวนสุภาษิตได้ง่ายขึ้น และเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ในการเรียนการสอนสำนวนสุภาษิตไทยสำหรับชาวจีน และชาวต่างชาติ

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ โกวิทกุล. (2544). **การเปรียบเทียบภาษิต – คำพังเพยจีนกับสำนวน – ภาษิตไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษสิริรักษ์ นิตยสุทธิ. (2554). **การสร้างแบบเรียนภาษาและวัฒนธรรมจากสำนวนไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขุนวิจิตรมาตรา (สง่า กาญจนาคพันธุ์). (2541). **สำนวนไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- จินดาพร พินพงทรัพย์. (2545). **การศึกษาสำนวนจีนที่ประกอบด้วยตัวอักษรมากกว่า 4 ตัว**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจิง วาย. (2566, กันยายน – ธันวาคม). การเปรียบเทียบสำนวนไทยและสำนวนจีนที่มีความหมายเหมือนกัน. **วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี**, 6(3), 56 - 70. สืบค้น กุมภาพันธ์ 10, 2567, จาก https://so02.tci-thaijo.org/index.php/human_dru/article/view/266352.
- รัชดา ลาภใหญ่. (2559, กรกฎาคม – ธันวาคม). แนวทางและข้อควรปฏิบัติในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้นักศึกษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต**, 12(21), 37 - 47. สืบค้น ตุลาคม 1, 2566, จาก <https://rsujournals.rsu.ac.th/index.php/jla/article/view/144>.
- รัชณี ขอสัตติกุล. (2546). **สุภาษิตอังกฤษ – คำสอนใจของคนไทยที่มีความคล้ายคลึง** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันเนาว์ ยูเด็น. (2534). **วลีอักษร**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ศิริลักษณ์ เจริญรัมย์, และวิซุกร ทองหล่อ. (2560, มกราคม – เมษายน). หนังสืออ่านประกอบการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เรื่อง มงคลนามกับความเชื่อของคนไทย. **รมยสาร**, 15(1), 137 - 144. สืบค้น ตุลาคม 11, 2566, จาก <https://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/5306>.
- สหไทย ไชยพันธุ์. (2553, มกราคม – เมษายน). **สำนวนไทยพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร**. **วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวรวารสารนครินทร์**, 2(1), 1 - 13. สืบค้น มิถุนายน 10, 2566, จาก <http://journal.pnu.ac.th/ojs/index.php/pnujr/article/view/36>.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). **ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.